

Въпростътъ за циганитѣ, арменцитѣ и евреитѣ въ Сливенъ ни позволява да си зададемъ питанието: дали въ сѫщността поселници датиратъ тукъ отъ врѣме идването на турцитѣ, или още отъ по-рано, — отъ врѣме българското царство. За арменцитѣ вече се спомена; остава да разгледаме най-първите слѣди въ Сливенъ на цигани и евреи. Нека още тукъ забѣлѣжимъ, че колкото се отнася за цѣла България, евреитѣ сѫ много по-стари отъ циганитѣ. Но не такъвъ е случаятъ частно за Сливенъ, дѣто отъ всички тукъ чужди елементи евреитѣ сѫ най-нови.

Въ Македония и съверна Гърция евреи се срѣщатъ още въ XII-я вѣкъ, като прѣселенци отъ Пиринейския П-въ¹⁾. Фактътъ на сѫществуващи еврейски поселения въ южна Македония се потвърдява и отъ Крали Марковия цикълъ. (Ср. пѣснитѣ за борба на Крали Марко въ солунско съ „желта чифутина“). Разпространението имъ въ България, особено като търговци, е прѣко свързано съ владичеството на турцитѣ. Евреитѣ, особно въ съверна България прѣди идването на турцитѣ, не сѫ прѣселени отъ Пиринейския П-къ, а отъ южна Русия, дѣто тѣ сѫ били смѣсь отъ чужди тамъ елементи (най-вече хозари). Въ Търново, въ надвечерието на падането ни, евреитѣ бѣха легитимириани граждани и играха извѣстна политическа роль... „Джанлатитѣ“, които екзекутираха Чоки бѣха ев-

1) Ср. пѫтешествието на евреина Бенжаменъ прѣзъ края на казания вѣкъ. *Recueil de divers voyages etc.*, Leide, 1729 vol, I, р. 9-10; Древната история на евреитѣ лежи въ редъ легенди познати слѣдъ Христа подъ името Вехтия Завѣтъ. Патилата имъ въ Азия се длѣжатъ на географичното разположение на „обетованната“ имъ земя, сгушена между съпернически „велики“ нѣкога монархии. Въ 78 г. пр. Хр. тѣ окончателно падатъ подъ Римъ, слѣдъ което почватъ да се разпиливатъ. Прѣслѣдванията имъ въ Европа датиратъ отъ срѣднитѣ вѣкове и първа ги изгонвна Англия (1290 г.), а слѣдъ нея Франция (1307 г.) По-важно за настъ е изгонването имъ отъ Испания (1492 г.) и отъ Португалия (1497 г.). Още въ края на Мухамедовото (II) царуване (1451-1481 г.) тѣ наводняватъ П-ва и подбиватъ тъговията на гърци и българи. (Hertzberg Byz. Osm. 650). Още въ първия вѣкъ на робството Солунъ е билъ сравнително най-голѣмиятъ еврейски градъ. Къмъ надошлиятѣ отъ Испания и Португалия евреи се прилепяватъ и тия изгонени отъ южна Италия и Сицилия (1539 г.; ср. Begerwood, *Enquiring etc.* London, 1674, p. 113).